

Vayakhel: The Cultivation of Talent

Rabbanit Leah Sarna | 5784

I. Betzalel's Unique Talent

1. Exodus 31:1-11

ה' spoke to Moses: See, I have singled out by name Bezalel son of Uri son of Hur, of the tribe of Judah. **I have endowed him** with a divine spirit of skill, ability, and knowledge in every kind of craft; to make designs for work in gold, silver, and copper, to cut stones for setting and to carve wood—to work in every kind of craft. Moreover, I have assigned to him Oholiab son of Ahisamach, of the tribe of Dan; and **I have also granted skill to all who are skillful**, that they may make everything that I have commanded you: the Tent of Meeting, the Ark for the Pact and the cover upon it, and all the furnishings of the Tent; the table and its utensils, the pure lampstand and all its fittings, and the altar of incense; the altar of burnt offering and all its utensils, and the laver and its stand; the service vestments, the sacral vestments of Aaron the priest and the vestments of his sons, for their service as priests; as well as the anointing oil and the aromatic incense for the sanctuary. Just as I have commanded you, they shall do.

2. Shemot Rabbah 40:2

Moses readied to descend [Mount Sinai] under the impression that he would be crafting it. The Holy One blessed be He called him and said to him: 'Moses, I have made you king; it is not the way of a king to craft anything, but rather, he decrees and others craft. You, too, do not have license to craft anything, but rather, say to them and they will craft it.' But He did not say to whom he should say. Moses said: 'To whom shall I say?' He said to him: 'I will show you.' What did the Holy One blessed be He do? He brought him the book of Adam the first man, and showed him all the generations that are destined to stand from Genesis until the revival of the dead, each generation and its kings, each generation and its leaders, each generation and its prophets. He said to him: 'Each and every one I appointed from that time. **Likewise, I appointed Bezalel from that time.**' That is, "see, I have called by name Bezalel."

3. Berakhot 55a:13-14

Rav Yehuda said that Rav said: **Bezalel knew how to join the letters with which heaven and earth were created.** From where do we derive this? **It is written here** in praise of Bezalel: "**And I have filled him with the spirit of God, in wisdom, and in understanding, and in knowledge,** and in all manner

שמות ל"א:א-י"א

וידבר ה' אל-משה לאמר: ראה קראתי בשם בצלאל בן-אורי בן-חור מ-טריבט יהודה: **ואמלאתו רוח אלקים** בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל-מלאכה: לחשוב מחשבות לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות בכל-מלאכה: ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן-אחיסמך מ-טריבט דן **ובלב כל-חכם לב נתתי חכמה** ועשו את כל-אשר צויתך: את אהל מועד ואת-הארון לעדת ואת-הכפרת אשר עליו ואת כל-כלי האהל: ואת-השולחן ואת-כליו ואת-המנורה הטהרה ואת-כל-כלייה ואת מזבח הקטרת: ואת-מזבח העלה ואת-כל-כליו ואת-הכפור ואת-כנו: ואת בגדי השגרד ואת-בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת-בגדי בניו לכהן: ואת שמן המשחה ואת-קטרת הסמים לקדש ככל אשר-צויתך ועשו:

שמות רבה מ:ב

בא משה לירד סבור שיהוא עושה אותו, קרא לו הקדוש ברוך הוא אמר לו משה מלך עשיתך אין דרך המלך לעשות דבר, אלא גוזר ואחרים עושים, אף אתה אין לך רשות לעשות דבר אלא אמר להם והם עושין, ולא אמר לו למי יאמר, אמר משה למי אמר, אמר לו אני מראה לך, ומה עשה הקדוש ברוך הוא הביא לו ספרו של אדם הראשון והראה לו כל הדורות שהן עתידין לעמד מבראשית עד תחית המתים, דור ודור ומלכיו, דור ודור ומנהיגיו, דור ודור ונביאיו. אמר לו כל אחד ואחד התקנתיו מאותה שעה, וכן בצלאל **מאותה שעה התקנתיו**, הוי: ראה קראתי בשם בצלאל.

ברכות נ"ה א:י"ג-י"ד

אמר רב יהודה אמר רב: יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בקו שמים וארץ. פתיב הכא: "וימלא אתו רוח אלקים בחכמה ובתבונה"

of workmanship" (Exodus 31:3); **and it is written there** with regard to creation of heaven and earth: **"The Lord, by wisdom, founded the earth; by understanding He established the heavens"** (Proverbs 3:19), **and it is written: "By His knowledge the depths were broken up and the skies drop down the dew"** (Proverbs 3:20). We see that wisdom, understanding, and knowledge, the qualities with which the heavens and earth were created, are all found in Bezalel. On a similar note, **Rabbi Yohanan said: The Holy One, Blessed be He, only grants wisdom to one who already possesses wisdom, as it is stated: "He gives wisdom unto the wise, and knowledge to they who know understanding"** (Daniel 2:21). **Rav Taḥalifa, from the West, Eretz Yisrael, heard this and repeated it before Rabbi Abbahu. Rabbi Abbahu said to him: You learned proof for this idea from there; we learn it from here: As it is written** in praise of the builders of the Tabernacle: **"And in the hearts of all who are wise-hearted I have placed wisdom"** (Exodus 31:6).

4. Midrash Tanchuma, Vayakhel 2:1-2

And he hath filled him with the spirit of God, in wisdom, in understanding, and in knowledge (Exod. 35:31). *Wisdom* is mentioned, despite the fact that he had been endowed previously with wisdom, to teach us that the Holy One, blessed be He, does not grant wisdom to anyone unless he already possesses some wisdom. A lady asked R. Yosé the son of Halafta: "What is meant by *He giveth wisdom to the wise* (Dan. 2:21)? Should not the verse say 'He giveth wisdom to the fool'?" He replied: "My daughter, if two men came to you to borrow money, one of them being poor and the other rich, to whom would you lend the money?" She answered: "I would lend the money to the rich man, of course." "Why?" he asked. And she replied: "If the rich man should suffer a loss, he would still have sufficient money to repay me, but if the poor man lost my money, how could he possibly repay me?" He said to her: "Let your ears hear what your lips have said. If the Holy One, blessed be He, gave wisdom to fools, they would still sit in privies, in filthy alleys, and in bathhouses, and would not put the wisdom to use. Hence the Holy One, blessed be He, gives wisdom to the wise, who sit in the chambers of the elders, in synagogues, and in house of study, and they utilize that wisdom." Therefore it is written: *He hath filled him with wisdom* (Exod. 35:35). He gives wisdom to one who possesses wisdom and understanding and knowledge in all kinds of work. Similarly, you find that this was so in the case of Joshua: *Joshua the son of Nun was full of the spirit of wisdom* (Deut. 34:9), for he already possessed wisdom.

This may be compared to a shopkeeper to whom a man goes to purchase wine, honey, oil, or brine. The shopkeeper smells the odor that comes from the bottle, and if it is of wine he pours wine into it, and he does likewise with honey, oil, or brine. When the Holy One, blessed be He, observes that a man has the spirit of wisdom within him, He fills

וּבְדַעַת", וְכָתִיב הֵתָם: "ה' בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שְׁמַיִם בְּתַבּוּנָה". וְכָתִיב: "בְּדַעַתּוֹ תִּהְיוּמוֹת נִבְקָעוּ".

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: אֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן חֻכְמָה אֶלָּא לְמִי שֵׁישׁ בּוֹ חֻכְמָה, שְׁנֵאמַר: "יִהְיֶה חֻכְמָתָא לְחַכְמִין וּמִנְדַעָא לְדַעֵי בִינָה". שְׁמַע רַב תַּחְלִיפָא בַר מַעְרַבָא וְאַמְרָה קַמֵּיהּ דְּרַבִּי אֶבְהוֹ. אָמַר לֵיהּ: אַתּוּן מַהֲתָם מִתְנִיתוּ לֵהּ, אֲנִן מַהֲבָא מִתְנִינוּ לֵהּ, דְּכָתִיב: "וּבְלִבְכֶם כָּל חֻכְמָה".

מדרש תנחומא, ויקהל ב:א'-ב'

וְאַמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹקִים בְּחֻכְמָה, שְׁכַבְרַת הַיְתָה בּוֹ חֻכְמָה. לְלַמְדָּה, שְׂאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַלֵּא חֻכְמָה אֶלָּא לְמִי שֵׁישׁ בּוֹ כְּבָר. מִטְרוּנָה אַחַת שְׂאֵלָה אֶת רַבִּי יוֹסֵי בַר תַּלְפָּתָא, מַהוּ שְׁכַתְבַּת יְהִיב חֻכְמָתָא לְחַכְמִין (דְּנִיאל ב, כא). לְטַפְשִׁים הֵיךְ צָרִיף לֹמַר. אָמַר לֵהּ: בְּתִי, אִם יָבֹאוּ אֶצְלֶךָ שְׁנַיִם, אַחַד עֲנִי וְאֶחָד עֲשִׂיר, וְהוּן צָרִיכִין לְלוֹוֹת מִמֶּךָ מָמוֹן, לֹאִי זֶה מִמֶּךָ אֲנִתְ מְלוּהָ. אָמְרָה לּוֹ: לְעֲשִׂיר. אָמַר לֵהּ: וְלָמָּה. אָמְרָה לּוֹ: שְׂאִם יִחְסַר, יִהְיֶה לּוֹ מָמוֹן שְׁיַפְרַע. אֲכַל עֲנִי, אִם יֵאבֵד מְעוֹתִי, מֵהֵיכֵן יִפְרַע. אָמַר לֵהּ: יִשְׁמַעוּ אֲזִינוּךְ מַה שְׁפִיף מִדְּבַר. כֹּף, אִם הֵיךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן חֻכְמָה לְטַפְשִׁין, הֵיךְ יוֹשְׁבֵין בְּבֵיתִי כְּסָאוֹת וּבִמְבוֹאוֹת מִטְנֵפוֹת וּבְבֵיתִי מִרְחֻצָאוֹת, וְאִין מִתְעַסְקִין בָּהּ. אֶלָּא נִתְנָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַכְמִים, שְׂיִהוּ יוֹשְׁבֵין בִּישִׁיבַת זְקֵנִים בְּבֵיתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת וְעוֹסְקִין בָּהּ. לְכֹד כְּתִיב: וְאַמְלֵא, מְלֵא מִי שֶׁהֵיךְ בּוֹ כְּבָר חֻכְמָה, בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלֵאכָה. וְכֵן אֶת מוֹצֵא בִיהוּשָׁע, וַיְהוּשָׁע בֶּן נוּן מְלֵא רוּחַ חֻכְמָה (דְּבָרִים ל, ט), שְׁכַבְרַת הֵיךְ בּוֹ.

הַתְּנַנְנִי הֵיךְ אֲדָם הוֹלֵךְ לְקַח מִמֶּנּוּ יַיִן אוֹ דְּבִשׁ אוֹ שְׁמֶן וּמְרִיס, כְּשֶׁהַתְּנַנְנִי פָקַח, מְרִיחַ בְּפִלִי. אִם הֵיךְ שֶׁל יַיִן, נוֹתֵן לְתוֹכוֹ יַיִן. וְכֵן פִּלִי שֶׁל שְׁמֶן וְשֶׁל דְּבִשׁ וְשֶׁל מְרִיס. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁרוֹאֵה כְּאֵדָם שֵׁישׁ בּוֹ רוּחַ חֻכְמָה מְמַלֵּאוֹ. הֵיךְ, וְאַמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ, שְׁכַבְרַת הֵיךְ בּוֹ.

him with additional wisdom. Hence *He hath filled him with the spirit of wisdom*, since he already possesses some.

5. Ibn Ezra on Exodus 31:6:2

AND IN THE HEARTS OF ALL THAT ARE WISE-HEARTED I HAVE PUT WISDOM. To do work. Also one finds in human nature the ability to devise intricate geometric forms without ever having studied this science.

6. Ramban on Exodus 31:1

SEE, I HAVE CALLED BY NAME BEZALEL THE SON OF URI, THE SON OF HUR. G-d said to Moses, *See, I have called by name*, and Moses said to Israel, *See, the Eternal hath called by name*. **The reason for this is because Israel in Egypt had been crushed under the work in mortar and in brick, and had acquired no knowledge of how to work with silver and gold, and the cutting of precious stones, and had never seen them at all. It was thus a wonder that there was to be found amongst them such a great wise-hearted man who knew how to work with silver and gold, and in cutting of stones [for setting] and in carving of wood, a craftsman, an embroiderer, and a weaver. For even amongst those who study before the experts, you cannot find one who is proficient in all these crafts. And even those who know them and are used to doing them, if their hands are continually engaged in [work with] lime and mud, lose the ability to do with them such artistic and delicate work.**

II. Other People Had Skills Too

7. Exodus 35:20-26

So the whole community of the Israelites left Moses' presence. And **everyone who excelled in ability and everyone whose spirit moved him** came, bringing to the LORD his offering for the work of the Tent of Meeting and for all its service and for the sacral vestments.... And all the **skilled women** spun with their own hands, and brought what they had spun, in blue, purple, and crimson yarns, and in fine linen. And all the **women who excelled** in that skill spun the goats' hair.

8. Ramban on Exodus 35:21:1

AND THEY CAME, EVERY ONE WHOSE HEART STIRRED HIM UP. This is said with reference to the wise men who did the work, for we do not find the use of this phrase, "the stirring up of the heart," in connection with those who merely brought the donations; Scripture rather mentions "generosity of heart" with reference to them. Now the reason for using such a phrase, *whose heart stirred him up*, is because they undertook to do

אבן עזרא על שמות ל"א:ו"ב:

ובלב כל חכם לב. לעשות מלאכה כי גם זה ימצא בתולדת האדם שיוציא מלבו דברים עמוקים במלאכת המדות והוא לא למד החכמה.

רמב"ן על שמות ל"א:

ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור אמר השם למשה ראה קראתי בשם, ומשה אמר לישראל ראו קרא ה' בשם (שמות ל"ה:ל'). והטעם, כי ישראל במצרים פרוכים בעבודת חומר ולבנים, לא למדו מלאכת כסף וזהב וחרושת אבנים טובות ולא ראו אותם כלל. והנה הוא פלא שימצא בהם אדם חכם גדול בכסף וזהב ובחרושת אבן ועץ וחושב ורוקם ואורג, כי אף בלומדים לפני חכמים לא ימצא בקי בכל האומניות כלם, והיודעים ורגילים בהם בבא ידיהם תמיד בטיט ורפש לא יוכלו לעשות בהן אומנות דקה ויפה.

שמות ל"ה:כ"ו-כ"ז

וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל־אִשָּׁר־נִדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת ה' לְמִלְאכַת אֹהֶל מוֹעֵד וְלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וְלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ: ... וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מִטָּוֶה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַיָּשׁוּב: וְכָל־הַנְּשִׂימִם אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לִבָּן אֲתָנָה בְּחֻכְמָה טָווּ אֶת־הָעֵזִים:

רמב"ן על שמות ל"ה:כ"א:

ויבאו כל איש אשר נשאו לבו על החכמים העושים במלאכה יאמר כן, כי לא מציינו על המתנדבים נשיאות לב, אבל יזכיר בהם נדיבות. וטעם אשר נשאו לבו, לקרבה אל המלאכה, כי לא היה בהם שלמד את המלאכות האלה ממלמד, או מי שאימן

the work, although there was no one amongst them who had learned these crafts from an instructor, or had trained his hands at all to do them.

Rather, a person who felt in his nature that he knew how to do such skills, *his heart was lifted up in the ways of the Eternal* to come before Moses and say to him, "I will do all that my lord speaks."

III. *Betzalel Cultivated The Talents of Others*

9. Exodus 35:30-36:2

And Moses said to the Israelites: See, the LORD has singled out by name Bezalel, son of Uri son of Hur, of the tribe of Judah. He has endowed him with a divine spirit of skill, ability, and knowledge in every kind of craft and has inspired him^c to make designs for work in gold, silver, and copper, to cut stones for setting and to carve wood—to work in every kind of designer's craft— **and to give directions**. He and Oholiab son of Ahisamach of the tribe of Dan have been endowed with the skill to do any work—of the carver, the designer, the embroiderer in blue, purple, crimson yarns, and in fine linen, and of the weaver—as workers in all crafts and as makers of designs. Let, then, Bezalel and Oholiab and all the skilled persons whom the LORD has endowed with skill and ability to perform expertly all the tasks connected with the service of the sanctuary carry out all that the LORD has commanded. **Moses then called Bezalel and Oholiab, and every skilled person whom the LORD had endowed with skill, everyone who excelled in ability, to undertake the task and carry it out.**

10. Haamek Davar on Exodus 35:34:1

And to give directions. That he wanted to take upon himself the labor and care to teach others skills. And also if some question about how to understand the Torah arose Betzalel would teach in this same way.

11. Haamek Davar on Exodus 36:2:1-2

That Hashem gave wisdom into his heart. The Torah explains what the relevance is of putting wisdom into the heart - for all is in the hands of God other than fear of God- so we can understand what it means that his heart was stirred etc. This is also a wisdom of the heart, to trust that you will succeed in this action and to want to accept upon himself to come close to that work, even though he didn't learn this artform ever.

And this truly is the way of secular work, it is related to a stirring of the heart towards a type of activity. By way of analogy: if a person comes to make a school to teach children different crafts. He would bring all the children to choose which they desire to

בהן ידיו כלל, אבל מצא בטבעו שידע לעשות כן, ויגבה לבו בדרכי ה' (דה"ב יזו) לבא לפני משה לאמר לו אני אעשה כל אשר אדוני דובר

שמות ל"ה:ל"ו-ל"ז:ב'

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא ה' בְּנֶשֶׁם בְּצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹרִי לְמַטֵּה יְהוּדָה: וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה: וְלִחְשָׁב מִחֻשְׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: וּבַחֲרֻשֹׁת אָבֹן לְמַלְאֹת וּבַחֲרֻשֹׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכֶת מִחֻשְׁבֹת: וְלַהוֹרֹת נֹתָן בְּלִבּוֹ הָיָא וְאֵהְלִיאֵב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ מִטֵּה־דָן: מִלֵּא אֹתָם חֲכַמ־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכֶת חֲרָשׁ וְחֻשְׁבֵי וְרָקִים בַּתְּכֵלֶת וּבָאֵרָמָן בַּתּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִשְׁשׁ וְאַרְגָּ עֵשֶׂי כָּל־מְלָאכָה וְחֻשְׁבֵי מִחֻשְׁבֹת: וְעִשָׂה כְּצִלְאֵל וְאֵהְלִיאֵב וְכָל אִישׁ חָכֵם־לֵב אֲשֶׁר־נָתַן ה' חֲכָמָה וּתְבוּנָה בְּהִמָּה לְדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלָאכֶת עֲבַדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר־צִוָּה ה': וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצִלְאֵל וְאֶל־אֵהְלִיאֵב וְאֶל כָּל־אִישׁ חָכֵם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן ה' חֲכָמָה בְּלִבּוֹ כָּל אֲשֶׁר נִשְׁאָו לְבֹו לְקַרְבָּה אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ:

העמק דבר על שמות ל"ה:ל"ז:א'

ולהורות נתן בלבו וגוי'. שרצה לקבל הטורח והטפול להורות לאחרים אופני המעשה. וגם אם נפל איזה שאלה בהבנת המקרא וכדומה היה בצלאל מורה הוראה בזה הענין:

העמק דבר על שמות ל"ו:ב':א'-ב'

אשר נתן ה' חכמה בלבו. ומפרש המקרא היאך שייך נתינת חכמה בלב. הרי הכל ב"ש חוץ מיראת שמים ע"כ מפרש כל אשר נשאו לבו וגוי' זהו ג"כ חכמת הלב לבטוח שיצליח בזה הפעולה ושירצה לקבל ע"ע להתקרב אל המלאכה. אע"ג שלא למד מעולם אומנות זו.

ובאמת כן במלאכת חול שייך נשיאת לב לאיזה מלאכה. בד"מ = בדרך משל = אם בא אדם לעשות בית אומנות ללמד לתינוקות אומנות. והיה מביא הרבה ילדים לבחור במה חפץ לשלוח יד. זה אומר אני רוצה בזה וזה

put their hands to. One says "I want this" and another say "I want this." The choice helps each of them to focus their learning for a few years and pursue the goal of their choosing.

This is how they built the Mishkan - each chose which craft they could do without any study at all. Only with the help of Hashem for the craft they chose. To come close to the work - to think about it and also to do it with his hands even though his fingers were never trained for this labor. All of this stirring of the heart was a gift from Hashem and it is called wisdom of the heart.

12. Chatam Sofer on Torah, Vayakhel 14

And Betzalel and Oholiav made...the people had never tried these skills ever. Rather each one's heart told him that he should weave or that he should cut stones and the like. Therefore, after each one's spirit moved him they would try it themselves and they would make one little curtain or one small beam or bar and so on and then when they saw that they were successful and that they could make it, they brought it to Moshe and when Moshe approved of it he called them and transferred it all to their hands.

13. Nahum Sarna - JPS Torah Commentary on Shemot 35:43

And to give directions - They are endowed with the ability to instruct others, which is a divinely bestowed gift. Ibn Ezra notes that "there are many scholars who are incapable of teaching."

אומר אני רוצה בזה. והבחירה מועלת להם לענין לימודו כמה שנים שיעמוד על תכלית המלאכה שבחר בה.

כך היה במעשה המשכן הבחירה לכל אחד באיזו אומנות היתה מועלת לעשות בלי לימוד כלל. רק בהצלחת ה' לדבר אשר נשאו לבו: לקרבה אל המלאכה. להתבונן בה. וגם לעשות אתה. בידי אע"ג שמעולם לא אמנו אצבעותיו למלאכה זו. וכ"ז נשיאת לב היתה מתנה מה' והיא נקראת חכמת הלב:

חתם סופר על התורה, ויקהל י"ד

ועשה בצלאל ואהליאב וגו' לדעת לעשות וגו' ויקרא משה וגו' ... לא נסו באלה מעולם אלא לב כל אחד אמר לו שהוא יארג והוא יהי' חרש וכדומה ע"כ אמר אחר שנשא לבן אותם הי' מנסים עצמם ועשו יריעה קטנה וקרב קטן ובריה קטן וכן הכל וכאשר ראו שהצליחו ויכולת בידם לעשותם הביאו אותו למשה וכאשר הוטב בעיני משה קראם משה אח"כ ומסר בידיהם את הכל.

